4. JEGYZŐKÖNYV A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERE ÉS AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK ALAPOKMÁNYÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megállapítsák az Alkotmány I-30. cikkében és III-187. cikkének (2) bekezdésében előírt Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányát,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

I. FEJEZET

A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERE

1. cikk

A Központi Bankok Európai Rendszere

(1) Az Alkotmány I-30. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok alkotják a Központi Bankok Európai Rendszerét. Az euro-rendszert az Európai Központi Bank és azon tagállamok nemzeti központi bankjai alkotják, amelyek pénzneme az euro.

(2) A Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank feladataikat és tevékenységüket az Alkotmánynak és ezen alapokmánynak megfelelően végzik.

II. FEJEZET

A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERÉNEK CÉLKITŰZÉSEI ÉS FELADATAI

2. cikk

Célkitűzések

Az Alkotmány I-30. cikke (2) bekezdésének és III-185. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Központi Bankok Európai Rendszerének elsődleges célja az árstabilitás fenntartása. E cél veszélyeztetése nélkül a Központi Bankok Európai Rendszere támogatja az Unión belüli általános gazdaságpolitikát azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az Alkotmány I-3. cikkében megállapított közösségi célkitűzések megvalósításához. A Központi Bankok Európai Rendszere a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban tevékenykedik, ezáltal elősegítve az erőforrások hatékony elosztását, és tiszteletben tartva az Alkotmány III-177. cikkében meghatározott alapelveket.

3. cikk

Feladatok

(1) Az Alkotmány III-185. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Központi Bankok Európai Rendszerének alapvető feladatai a következők:

a) az Unió monetáris politikájának meghatározása és végrehajtása;

b) devizaműveletek végzése az Alkotmány III-326. cikke rendelkezéseinek megfelelően;

c) a tagállamok hivatalos devizatartalékainak tartása és kezelése;

d) a fizetési rendszerek zavartalan működésének előmozdítása.

(2) Az Alkotmány III-185. cikke (3) bekezdésének megfelelően az (1) bekezdés c) pontja nem érinti a devizában tartott technikai egyenlegeknek a tagállamok kormányai által történő tartását és kezelését.

(3) Az Alkotmány III-185. cikke (5) bekezdésének megfelelően a Központi Bankok Európai Rendszere támogatja a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a hitelintézetek prudenciális felügyeletére és a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó politikáik zavartalan megvalósításában.

4. cikk

Tanácsadói feladatok

Az Alkotmány III-185. cikke (4) bekezdésének megfelelően az Európai Központi Bankkal konzultálni kell:

a) a hatáskörébe tartozó valamennyi uniós jogi aktusra irányuló javaslattal kapcsolatban;

b) a nemzeti hatóságok részéről az Európai Központi Bank hatáskörébe tartozó valamennyi jogszabálytervezettel kapcsolatban a Tanács által a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meghatározott kereteken belül és feltételek mellett.

Az Európai Központi Bank a hatáskörébe tartozó területeken véleményt terjeszthet az Unió intézményei, szervei és hivatalai, illetve a nemzeti hatóságok elé.

5. cikk

Statisztikai adatok gyűjtése

(1) A Központi Bankok Európai Rendszere feladatainak megvalósítása céljából az Európai Központi Bank a nemzeti központi bankok közreműködésével összegyűjti a szükséges statisztikai adatokat a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoktól vagy közvetlenül a gazdasági szereplőktől. Ennek érdekében együttműködik az uniós intézményekkel, szervekkel és hivatalokkal, a tagállamok vagy

harmadik államok hatáskörrel rendelkező hatóságaival, valamint a nemzetközi szervezetekkel.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladatokat – amennyire lehetséges – a nemzeti központi bankok látják el.

(3) Az Európai Központi Bank szükség esetén hozzájárul a hatáskörébe tartozó területeken a statisztikai adatok gyűjtésére, összeállítására és terjesztésére vonatkozó szabályok és gyakorlatok összehangolásához.

(4) A Tanács a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meghatározza az adatszolgáltatásra kötelezett természetes és jogi személyek körét, a titoktartási szabályokat és a végrehajtásra vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

6. cikk

Nemzetközi együttműködés

(1) A Központi Bankok Európai Rendszerének feladatkörébe tartozó nemzetközi együttműködés terén az Európai Központi Bank határozza meg a Központi Bankok Európai Rendszere képviseletének formáját.

(2) Az Európai Központi Bank, és – annak jóváhagyásával – a nemzeti központi bankok részt vehetnek nemzetközi monetáris intézményekben.

(3) A (1) és a (2) bekezdés nem érinti az Alkotmány III-196. cikkét.

III. FEJEZET

A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERÉNEK SZERVEZETE

7. cikk

Függetlenség

Az Alkotmány III-188. cikkének megfelelően az Alkotmány és az ezen alapokmány által rájuk ruházott hatáskörök gyakorlása, valamint az ilyen feladatok és kötelezettségek végrehajtása során sem az Európai Központi Bank, sem a nemzeti központi bankok, sem döntéshozó szerveik valamely tagja nem kérhet vagy fogadhat el utasítást uniós intézményektől, szervektől, vagy hivataloktól, illetve a tagállamok kormányaitól vagy bármely egyéb szervtől. Az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok kormányai kötelezettséget vállalnak arra, hogy tiszteletben tartják ezt az elvet, és nem kísérlik meg az Európai Központi Bank vagy a nemzeti központi bankok döntéshozó szervei tagjainak befolyásolását feladataik ellátása során.

8. cikk

Általános alapelv

A Központi Bankok Európai Rendszerét az Európai Központi Bank döntéshozó szervei irányítják.

9. cikk

Az Európai Központi Bank

(1) Az Európai Központi Bank, amely az Alkotmány I-30. cikke (3) bekezdésének megfelelően jogi személyiséggel rendelkezik, valamennyi tagállamban az adott tagállam jogában a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik; így különösen ingó és ingatlan vagyont szerezhet és idegeníthet el, továbbá bíróság előtt eljárhat.

(2) Az Európai Központi Bank biztosítja, hogy az Alkotmány III-185. cikkének (2), (3) és (5) bekezdése alapján a Központi Bankok Európai Rendszerére ruházott feladatokat vagy az ezen alapokmány értelmében végzett saját tevékenysége keretében, vagy a 12. cikk (1) bekezdése és a 14. cikk értelmében a nemzeti központi bankokon keresztül hajtsák végre.

(3) Az Alkotmány III-187. cikke (1) bekezdésének megfelelően az Európai Központi Bank döntéshozó szervei a Kormányzótanács és az Igazgatóság.

10. cikk

A Kormányzótanács

(1) Az Alkotmány III-382. cikke (1) bekezdésének megfelelően az Európai Központi Bank Kormányzótanácsa az Európai Központi Bank Igazgatóságának tagjaiból és az Alkotmány III-197. cikke szerinti eltéréssel nem rendelkező tagállamok nemzeti központi bankjainak elnökeiből áll.

(2) A Kormányzótanács minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik. Attól a naptól kezdődően, amikor a Kormányzótanács tagjainak száma meghaladja a huszonegyet, az Igazgatóság minden egyes tagja egy szavazattal fog rendelkezni, és a szavazati joggal rendelkező nemzetibank-elnökök száma tizenöt lesz. Ezek a szavazati jogok a következők szerint oszlanak meg, illetve azok az alábbi rotációs rend szerint változnak:

a) attól a naptól kezdődően, amikor a nemzeti központi banki elnökök száma meghaladja a tizenötöt, és addig a napig, amíg számuk eléri a huszonkettőt, a nemzeti központi banki elnököket két csoportba kell sorolni azon besorolásnak megfelelően, amelyet az elnök által képviselt nemzeti központi bank tagállamának az azon tagállamok piaci áron számított aggregált bruttó hazai termékében, illetve monetáris pénzügyi intézményeik teljes aggregált mérlegében megállapított részesedése határoz meg, amelyek pénzneme az euro. Az aggregált bruttó hazai termékben, illetve a monetáris pénzügyi intézmények teljes aggregált mérlegében történő részesedés figyelembevételo 5/6 és 1/6 súlyokkal történik. Az első csoport öt nemzeti központi banki elnökből, a második csoport a többi nemzeti központi banki elnökből áll. Az első csoportba sorolt nemzeti központi banki elnökök a nekik juttatott szavazati jogot nem gyakorolhatják kevesebbszer, mint a második csoportba sorolt nemzeti központi bankok elnökei. Az előző mondatra is figyelemmel az első csoport négy, a második csoport tizenegy szavazati jogot kap;

b) attól a naptól kezdődően, amikor a nemzeti központi banki elnökök száma eléri a huszonkettőt, a nemzeti központi banki elnököket három csoportba kell sorolni a fenti kritériumokra alapozott besorolásnak megfelelően. Az első csoport öt nemzeti központi banki elnökből áll és négy szavazati jogot kap. A második csoport a nemzeti központi banki elnökök teljes számának felével megegyező számú nemzeti központi banki elnökből áll, ahol az esetleges töredékszámot a legközelebbi egész számra felfelé kell kerekíteni, és e csoport nyolc szavazati jogot kap. A harmadik csoport a fennmaradó nemzeti központi banki elnökökből áll, és három szavazati jogot kap;

c) a nemzetibank-elnökök minden egyes csoporton belül azonos ideig rendelkeznek szavazati joggal;

d) a piaci áron számított aggregált bruttó hazai termékből való részesedés kiszámításához a 29. cikk (2) bekezdését kell alkalmazni. A monetáris pénzügyi intézmények teljes aggregált mérlegét az Európai Közösségben a számítás idején alkalmazandó statisztikai keretrendszerrel összhangban kell meghatározni;

e) amennyiben a piaci áron számított aggregált bruttó hazai terméket a 29. cikk (3) bekezdésével összhangban módosítani kell, vagy ha a nemzeti központi banki elnökök száma növekszik, az egyes csoportok nagyságát és/vagy összetételét a fenti elvekkel összhangban ki kell igazítani;

f) a Kormányzótanács a szavazati joggal rendelkező, illetve azzal nem rendelkező tagjai kétharmados többségével hozza meg a fenti elvek végrehajtásához szükséges összes intézkedést, és elhatározhatja a rotációs rendszer bevezetésének elhalasztását addig a napig, amikor a nemzeti központi banki elnökök száma a tizennyolcat meghaladja.

A szavazati jogot személyesen kell gyakorolni. E szabálytól eltérve, a 12. cikk (3) bekezdésében említett eljárási szabályzat előírhatja, hogy a Kormányzótanács tagjai szavazatukat telekonferencia keretében is leadhatják. Ez a szabályzat azt is előírja, hogy a Kormányzótanácsnak a megbeszéléseken való részvételben hosszabb ideig akadályoztatott tagja kijelölheti a Kormányzótanács tagjaként őt helyettesítő személyt.

Az első és második albekezdés rendelkezései nem sérthetik a Kormányzótanács összes tagjának – akár rendelkeznek szavazati joggal akár nem – szavazati jogát a (3) bekezdés, illetve a 40. cikk (2) és (3) bekezdése értelmében. Ha ezen alapokmány másként nem rendelkezik, a Kormányzótanács a szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többségével határoz. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

A Kormányzótanács határozatképességéhez a szavazati joggal rendelkező tagok kétharmadának jelenléte szükséges. Határozatképtelenség esetén az elnök rendkívüli ülést hívhat össze, amelyen határozatképességre való tekintet nélkül lehet határozatot hozni.

(3) Az olyan határozatok esetében, amelyeket a 28., 29., 30., 32., 33. és 49. cikk alapján kell meghozni, a Kormányzótanács tagjainak szavazatait a nemzeti központi bankoknak az Európai Központi Bank jegyzett tőkéjében való részesedése arányában kell súlyozni. Az Igazgatóság tagjainak szavazatát nullával kell súlyozni. A minősített többséget igénylő határozatok esetében a határozat akkor tekinthető meghozottnak, ha a leadott igen szavazatok az Európai Központi Bank jegyzett tőkéjének legalább a kétharmadát és a részvényeseknek legalább a felét képviselik. Akadályoztatásuk esetén a nemzeti központi bankok elnökei helyettest jelölhetnek ki súlyozott szavazatuk leadása céljából.

(4) Az üléseken elhangzottak titkosak. A Kormányzótanács úgy határozhat, hogy tanácskozásainak eredményét nyilvánosságra hozza.

(5) A Kormányzótanács évente legalább tíz alkalommal ülésezik.

11. cikk

Az Igazgatóság

(1) Az Alkotmány III-382. cikke (2) bekezdése első albekezdésének megfelelően az Igazgatóság az elnökből, az alelnökből és négy további tagból áll.

A tagok feladataikat teljes munkaidőben látják el. A tagok semmilyen egyéb – akár kereső, akár ingyenesen végzett – foglalkozást nem folytathatnak, kivéve, ha ez alól a Kormányzótanács kivételesen mentesítést ad.

(2) Az Alkotmány III-382. cikke (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően az elnököt, az alelnököt és az Igazgatóság többi tagját az Európai Tanács minősített többséggel, a Tanács ajánlása alapján és az Európai Parlamenttel, valamint az Európai Központi Bank Kormányzótanácsával folytatott konzultációt követően olyan személyek közül nevezi ki, akik monetáris vagy banki területen elismert szakmai tekintéllyel és tapasztalattal rendelkeznek.

Megbízatásuk nyolc évre szól, és nem újítható meg.

Az Igazgatóság tagjai csak a tagállamok állampolgárai lehetnek.

(3) Az Igazgatóság tagjainak alkalmazási feltételei, különösen illetményük, nyugdíjuk és egyéb szociális biztonsági juttatásaik az Európai Központi Bankkal kötendő szerződés tárgyát képezik, és ezeket a Kormányzótanács és a Tanács által kinevezett három-három tagból álló bizottság javaslata alapján a Kormányzótanács határozza meg. Az e bekezdésben említett kérdésekben az Igazgatóság tagjai nem rendelkeznek szavazati joggal.

(4) Ha az Igazgatóság valamely tagja már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el, a Bíróság a Kormányzótanács vagy az Igazgatóság kérelmére felmentheti hivatalából.

(5) Az Igazgatóság minden egyes jelen lévő tagja jogosult szavazni, és e célból egy szavazattal rendelkezik. Eltérő rendelkezés hiányában az Igazgatóság a leadott szavazatok egyszerű többségével határoz. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. A szavazási szabályokat a 12. cikk (3) bekezdésében említett eljárási szabályzat határozza meg.

(6) Az Igazgatóság felel az Európai Központi Bank folyó ügyeinek intézéséért.

(7) Az Igazgatóság megüresedő helyét egy új tagnak a (2) bekezdésnek megfelelően történő kinevezése útján kell betölteni.

12. cikk

A döntéshozó szervek felelőssége

(1) A Kormányzótanács elfogadja az Alkotmány és az ezen alapokmány alapján a Központi Bankok Európai Rendszerére ruházott feladatok ellátásának biztosítása érdekében szükséges iránymutatásokat és határozatokat. A Kormányzótanács alakítja ki az Unió monetáris politikáját, beleértve adott esetben a közbenső monetáris célokra, az irányadó kamatokra és a Központi Bankok Európai Rendszerében a jegybanki pénzkínálatra vonatkozó határozatokat, továbbá meghatározza a végrehajtásukhoz szükséges iránymutatásokat.

Az Igazgatóság a monetáris politikát a Kormányzótanács által hozott iránymutatások és határozatok alapján hajtja végre. Ennek érdekében kiadja a szükséges utasításokat a nemzeti központi bankok számára. Ezen túlmenően az Igazgatóság a Kormányzótanács határozata által ráruházott bizonyos hatáskörökkel is rendelkezhet.

E cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül az Európai Központi Bank a lehetségesnek és megfelelőnek ítélt mértékben a nemzeti központi bankokhoz folyamodhat a Központi Bankok Európai Rendszerének feladatkörébe tartozó műveletek elvégzése végett.

(2) Az Igazgatóság felel a Kormányzótanács üléseinek előkészítéséért.

(3) A Kormányzótanács eljárási szabályzatot fogad el, amely meghatározza az Európai Központi Banknak és döntéshozó szerveinek belső felépítését.

(4) A Kormányzótanács ellátja a 4. cikkben említett tanácsadói feladatokat.

(5) A Kormányzótanács határoz a 6. cikkben említett kérdésekben.

13. cikk

Az elnök

(1) Az Európai Központi Bank Kormányzótanácsának és Igazgatóságának ülésein az elnök, vagy távollétében az alelnök elnököl.

(2) A 38. cikk sérelme nélkül az Európai Központi Bankot külső kapcsolataiban az elnök vagy az általa kijelölt személy képviseli.

14. cikk

A nemzeti központi bankok

(1) Az Alkotmány III-189. cikkének megfelelően valamennyi tagállam biztosítja, hogy nemzeti jogszabályai – nemzeti központi bankjának statútumát is beleértve – összeegyeztethetők legyenek az Alkotmánnyal és ezen alapokmánnyal.

(2) A nemzeti központi bankok statútumának rendelkeznie kell különösen arról, hogy a nemzeti központi bank elnökének hivatali ideje legalább öt év.

Valamely nemzeti központi bank elnökét kizárólag abban az esetben lehet hivatalából felmenteni, ha már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el. Az erre vonatkozó határozatot az érintett elnök vagy a Kormányzótanács a Bíróság előtt megtámadhatja az Alkotmány vagy az annak alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértésére hivatkozva. Ezt az eljárást, az esettől függően, az intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett.

(3) A nemzeti központi bankok a Központi Bankok Európai Rendszerének szerves részét képezik, és az Európai Központi Bank iránymutatásainak és utasításainak megfelelően tevékenykednek. A Kormányzótanács megteszi az Európai Központi Bank iránymutatásai és utasításai betartásának biztosításához szükséges lépéseket, és ehhez megköveteli a szükséges információk rendelkezésére bocsátását.

(4) A nemzeti központi bankok az ebben az alapokmányban foglaltakon kívül egyéb feladatokat is elláthatnak, kivéve, ha a Kormányzótanács a leadott szavazatok kétharmados többségével azokat a Központi Bankok Európai Rendszere céljaival és feladataival ellentétesnek találja. E feladatokat a nemzeti központi bankok saját felelősségükre és kockázatukra látják el, és ezek nem tekinthetők a Központi Bankok Európai Rendszerének feladatkörébe tartozónak.

15. cikk

Jelentési kötelezettség

(1) Az Európai Központi Bank legalább negyedévente jelentést készít és tesz közzé a Központi Bankok Európai Rendszerének tevékenységéről.

(2) A Központi Bankok Európai Rendszerének konszolidált pénzügyi kimutatását hetente közzé kell tenni.

(3) Az Alkotmány III-383. cikkének (3) bekezdésével összhangban az Európai Központi Bank a Központi Bankok Európai Rendszere tevékenységéről, valamint az előző és a folyó év monetáris politikájáról éves jelentést készít az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

(4) Az e cikkben említett jelentéseket és kimutatásokat térítésmentesen az érdeklődők rendelkezésére kell bocsátani.

16. cikk

Bankjegyek

Az Alkotmány III-186. cikke (1) bekezdésének megfelelően az Unión belül kizárólag a Kormányzótanács jogosult euro-bankjegyek kibocsátásának az engedélyezésére. Ilyen bankjegyek kibocsátására az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok jogosultak. Kizárólag az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok által kibocsátott bankjegyek minősülnek törvényes fizetőeszköznek az Unión belül.

Az Európai Központi Bank a lehető legnagyobb mértékig tiszteletben tartja a bankjegyek kibocsátására és külső megjelenésére vonatkozóan fennálló gyakorlatot.

IV. FEJEZET

A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERÉNEK MONETÁRIS FELADATAI ÉS MŰVELETEI

17. cikk

Az Európai Központi Banknál és a nemzeti központi bankoknál vezetett számlák

Műveleteik végzése érdekében az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok számlát nyithatnak hitelintézeteknek, közigazgatási intézményeknek és más piaci szereplőknek, valamint fedezetként elfogadhatnak eszközöket, beleértve a dematerializált értékpapírokat is.

18. cikk

Nyíltpiaci és hitelműveletek

(1) A Központi Bankok Európai Rendszerének céljai elérése és feladatainak ellátása érdekében az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok:

a) műveleteket végezhetnek a pénzügyi piacokon követelések és forgalomképes eszközök végleges (azonnali vagy határidős) vagy visszavásárlási megállapodás keretében történő eladásával és vásárlásával, valamint kölcsönbe adásával vagy vételével mind euróban, mind egyéb pénznemekben, valamint nemesfémekben;

b) hitelműveleteket végezhetnek hitelintézetekkel és más piaci szereplőkkel megfelelő fedezet mellett történő hitelnyújtás révén.

(2) Az Európai Központi Bank meghatározza a saját maga vagy a nemzeti központi bankok által végzendő nyíltpiaci és hitelműveletekre vonatkozó általános elveket, beleértve azoknak a feltételeknek a közzétételére vonatkozó elveket is, amelyek alapján ilyen műveleteket végezhetnek.

19. cikk

Kötelező tartalék

(1) A 2. cikkre is figyelemmel, az Európai Központi Bank a monetáris politikai célok megvalósítása érdekében megkövetelheti, hogy a tagállamokban létrehozott hitelintézetek kötelező tartalékot tartsanak az Európai Központi Bankban és a nemzeti központi bankokban lévő számláikon. A kötelező tartalék kiszámítására és meghatározására vonatkozó szabályokat a Kormányzótanács állapíthatja meg. E kötelezettségek nem teljesítése esetén az Európai Központi Bank büntetőkamatok és más hasonló következményekkel járó szankciók kiszabására jogosult.

(2) E cikk alkalmazása céljából a Tanács a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meghatározza a kötelező tartalék alapját és az ezen tartaléknak a tartalékalaphoz viszonyított maximálisan megengedhető arányát, továbbá az ezek nem teljesítése esetén alkalmazandó megfelelő szankciókat.

20. cikk

A monetáris politika egyéb eszközei

A Kormányzótanács a leadott szavazatok kétharmados többségével hozott határozatával a monetáris politika olyan egyéb módszereinek alkalmazásáról dönthet, amelyeket a 2. cikkre is figyelemmel megfelelőnek ítél.

E módszerek alkalmazási körét a Tanács határozza meg a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, ha azok harmadik személyekre kötelezettséget rónak.

21. cikk

Közigazgatási intézményekkel folytatott műveletek

(1) Az Alkotmány III-181. cikkének megfelelően az Európai Központi Bank, illetve a tagállamok központi bankjai nem nyújthatnak folyószámlahitelt, vagy bármely más hitelt az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok, továbbá a tagállamok központi kormányzata, regionális vagy helyi közigazgatási szervei, közjogi testületei, egyéb közintézményei vagy közvállalkozásai részére, és ezektől közvetlenül nem vásárolhatnak adósságinstrumentumokat.

(2) Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok fiskális megbízottként tevékenykedhetnek az (1) bekezdésben meghatározott intézmények részére.

(3) E cikk rendelkezései nem alkalmazhatók a köztulajdonban lévő hitelintézetekre, amelyeket a jegybanki pénzkínálat vonatkozásában a nemzeti központi bankoknak és az Európai Központi Banknak a magántulajdonban lévő hitelintézetekkel azonos bánásmódban kell részesíteniük.

22. cikk

Elszámolási és fizetési rendszerek

Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok megfelelő eszközöket bocsáthatnak rendelkezésre, az Európai Központi Bank pedig rendeleteket alkothat annak érdekében, hogy biztosítsák az Unión belüli és a más államokkal fenntartott elszámolási és fizetési rendszerek hatékony és megbízható működését.

23. cikk

Külső műveletek

Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok:

a) kapcsolatot létesíthetnek más államok központi bankjaival és pénzügyi szervezeteivel, és szükség szerint nemzetközi szervezetekkel;

b) azonnali és határidős ügylet keretében bármilyen devizaeszközt és nemesfémet vásárolhatnak és adhatnak el; a „devizaeszköz" fogalma magában foglalja a bármely ország valutájában vagy bármely elszámolási egységében és bármely formában nyilvántartott értékpapírokat és egyéb eszközöket;

c) rendelkezhetnek az e cikkben említett eszközökkel és kezelhetik azokat;

d) harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel bármilyen banki ügyletet lebonyolíthatnak, beleértve a hitelnyújtási és hitelfelvételi műveleteket.

24. cikk

Egyéb műveletek

A feladatkörükből adódó műveleteken túl az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok igazgatási célokból vagy személyzetük részére végezhetnek műveleteket.

V. FEJEZET

PRUDENCIÁLIS FELÜGYELET

25. cikk

Prudenciális felügyelet

(1) Az Európai Központi Bank a hitelintézetek prudenciális felügyeletére és a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó, kötelező erejű uniós jogi aktusok hatálya és végrehajtása tárgyában tanácsot adhat a Tanácsnak, a Bizottságnak vagy a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak, illetve ezek az Európai Központi Bankkal konzultálhatnak.

(2) Az Alkotmány III-185. cikkének (6) bekezdése alapján elfogadott európai törvényeknek megfelelően az Európai Központi Bank külön feladatokat láthat el a hitelintézetek és – a biztosítóintézetek kivételével – az egyéb pénzügyi szervezetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatban.

VI. FEJEZET

A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERÉRE VONATKOZÓ PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

26. cikk

Pénzügyi beszámoló

(1) Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok pénzügyi éve január első napján kezdődik és december utolsó napján ér véget.

(2) Az Európai Központi Bank éves beszámolóját az Igazgatóság állítja össze a Kormányzótanács által megállapított elveknek megfelelően. Az éves beszámolót a Kormányzótanács hagyja jóvá, majd ezután azt közzé kell tenni.

(3) Elemzési és működtetéssel összefüggő célokból az Igazgatóság elkészíti a Központi Bankok Európai Rendszerének konszolidált mérlegét, amely magában foglalja a nemzeti központi bankoknak a Központi Bankok Európai Rendszeréhez tartozó eszközeit és forrásait.

(4) E cikk alkalmazása érdekében a Kormányzótanács megállapítja a nemzeti központi bankok által végzett műveletek könyvvitelének és jelentéstételének egységesítéséhez szükséges szabályokat.

27. cikk

Pénzügyi ellenőrzés

(1) Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok beszámolóit a Kormányzótanács által javasolt és a Tanács által jóváhagyott, független külső könyvvizsgálók ellenőrzik. A könyvvizsgálók jogosultak az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok valamennyi könyvét és számláját megvizsgálni, valamint ügyleteikről teljes tájékoztatást kapni.

(2) Az Alkotmány III-384. cikkét csak az Európai Központi Bank ügyvezetése hatékonyságának vizsgálatára kell alkalmazni.

28. cikk

Az Európai Központi Bank tőkéje

(1) Az Európai Központi Bank tőkéje 5 milliárd euro. Tőkeemelésre olyan összegben kerülhet sor, amelyet adott esetben a Kormányzótanács európai törvénnyel, a 10. cikk (3) bekezdésében előírt minősített többséggel határoz meg a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a Tanács által rögzített határokon belül és feltételekkel.

(2) Az Európai Központi Bank tőkéjét kizárólag a nemzeti központi bankok jegyezhetik és birtokolhatják. A tőke jegyzése a 29. cikknek megfelelően meghatározott kulcs szerint történik.

(3) A Kormányzótanács a 10. cikk (3) bekezdésében előírt minősített többséggel határozza meg a tőkebefizetési kötelezettség mértékét és formáját.

(4) Az (5) bekezdésre is figyelemmel, a nemzeti központi bankoknak az Európai Központi Bank jegyzett tőkéjében meglévő részesedését nem lehet átruházni, zálogjoggal megterhelni vagy lefoglalni.

(5) A 29. cikkben meghatározott kulcs módosítása esetén a nemzeti központi bankok egymás között olyan mértékben ruházzák át tőkerészesedésüket, hogy a részesedések megoszlása megfeleljen a módosított kulcsnak. Az ilyen átruházás feltételeit és módját a Kormányzótanács határozza meg.

29. cikk

Tőkejegyzési kulcs

(1) Az Európai Központi Bank tőkéjének jegyzésére vonatkozó kulcsot – amelyet első alkalommal 1998-ban, a Központi Bankok Európai Rendszerének létrehozásakor rögzítettek – úgy kell meghatározni, hogy valamennyi nemzeti központi bankhoz egy súlyt kell rendelni, amely a következők összegének felel meg:

— a Központi Bankok Európai Rendszerének létrehozását megelőző utolsó előtti évben az Unió népességszámából való tagállami részesedés 50 %-a;

— a Központi Bankok Európai Rendszerének létrehozását megelőző utolsó előtti évet megelőző öt évben az Unió piaci áron számított bruttó hazai össztermékéből való tagállami részesedés 50 %-a.

A százalékokat a 0,0001 százalékpont legközelebb eső többszörösére kell felfelé vagy lefelé kerekíteni.

(2) Az e cikk alkalmazásához szükséges statisztikai adatokat a Bizottság biztosítja a 41. cikkben megállapított eljárás alapján, a Tanács által elfogadott szabályoknak megfelelően.

(3) Az egyes nemzeti központi bankokhoz rendelt súlyokat a Központi Bankok Európai Rendszerének létrehozását követően ötévente módosítják az (1) bekezdésben megállapított rendelkezések értelemszerű alkalmazásával. A módosított kulcsot a következő év első napjától kezdve kell alkalmazni.

(4) A Kormányzótanács megteszi az e cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedéseket.

30. cikk

Devizatartalékokat megtestesítő eszközök átadása az Európai Központi Banknak

(1) A 28. cikk sérelme nélkül a nemzeti központi bankok devizatartalékokat megtestesítő eszközökkel látják el az Európai Központi Bankot legfeljebb 50 milliárd eurónak megfelelő összegben, amely nem állhat a tagállamok valutájából, euróból, Nemzetközi Valutaalap-tartalékpozícióból és különleges lehívási jogból (SDR). A Kormányzótanács dönt arról, hogy az Európai Központi Bank milyen arányban hívja le ezeket az eszközöket. Az Európai Központi Bank korlátlanul jogosult a részére átadott devizatartalékok tartására és kezelésére, továbbá az ebben az alapokmányban meghatározott célokra történő felhasználására.

(2) Az egyes nemzeti központi bankok hozzájárulását az Európai Központi Bank jegyzett tőkéjéből való részesedésük arányában kell meghatározni.

(3) Az Európai Központi Bank az egyes nemzeti központi bankok javára a hozzájárulás mértékével megegyező követelést ír jóvá. A Kormányzótanács határozza meg az ilyen követelések denominációját és kamatozását.

(4) Az Európai Központi Bank az (1) bekezdésben meghatározott mértéken túl a (2) bekezdésnek megfelelően devizatartalékokat megtestesítő eszközöket hívhat le a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Tanács által meghatározott kereteken belül és feltételek mellett.

(5) Az Európai Központi Bank Nemzetközi Valutaalap-tartalékpozíciókat és különleges lehívási jogot (SDR) tarthat és kezelhet, valamint rendelkezhet ezek összevonásáról.

(6) A Kormányzótanács megteszi az e cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedéseket.

31. cikk

A nemzeti központi bankok által tartott devizatartalékot megtestesítő eszközök

(1) A nemzeti központi bankok jogosultak a nemzetközi szervezetek irányában fennálló kötelezettségeik teljesítése érdekében ügyleteket lebonyolítani a 23. cikknek megfelelően.

(2) A devizatartalékot megtestesítő eszközök 30. cikkben említett átadását követően a nemzeti központi bankoknál maradó devizatartalékokkal végzendő valamennyi egyéb művelethez, továbbá a tagállamoknak a devizában tartott technikai egyenlegeikhez kapcsolódó műveleteihez – a (3) bekezdés keretében meghatározandó összeghatáron felül – meg kell szerezni az Európai Központi Bank jóváhagyását annak érdekében, hogy biztosítsák az Unió árfolyam- és monetáris politikájával való összhangot.

(3) A Kormányzótanács iránymutatásokat bocsát ki az ilyen műveletek bonyolításának elősegítése céljából.

32. cikk

A nemzeti központi bankok monetáris jövedelmének felosztása

(1) A Központi Bankok Európai Rendszere monetáris politikai feladatainak ellátása folytán a nemzeti központi bankoknál felhalmozódó jövedelmeket (a továbbiakban: monetáris jövedelem) minden egyes pénzügyi év végén fel kell osztani e cikk rendelkezéseinek megfelelően.

(2) Minden egyes nemzeti központi bank monetáris jövedelmének összege megegyezik a forgalomban lévő bankjegyekkel, valamint a hitelintézetek jegybanki betéteivel szemben fennálló eszközökből eredő éves bevételével. Ezeket az eszközöket a nemzeti központi bankok a Kormányzótanács által megállapítandó iránymutatásoknak megfelelően külön mutatják ki.

(3) Ha a harmadik szakasz kezdetét követően a nemzeti központi bankok mérlegének struktúrája a Kormányzótanács megítélése szerint nem teszi lehetővé a (2) bekezdés alkalmazását, a Kormányzótanács minősített többséggel úgy határozhat, hogy a (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérve a monetáris jövedelmet legfeljebb öt éven keresztül más módszerrel kell kiszámítani.

(4) Az egyes nemzeti központi bankok monetáris jövedelméből le kell vonni a 19. cikknek megfelelően a nemzeti központi bank által a hitelintézetek jegybanki betétei után fizetett kamatok összegét.

A Kormányzótanács úgy határozhat, hogy a bankjegykibocsátással összefüggésben felmerülő költségeket, illetve – kivételes esetben – a Központi Bankok Európai Rendszere számára végzett monetáris politikai műveletek kapcsán elszenvedett meghatározott veszteségeket a nemzeti központi bankok részére meg kell téríteni. A költségek, illetve veszteségek megtérítésére a Kormányzótanács által megfelelőnek ítélt formában kerül sor. Ezeket az összegeket el lehet számolni a nemzeti központi bankok monetáris jövedelmének terhére.

(5) A nemzeti központi bankok monetáris jövedelmének összege az Európai Központi Bankba befizetett tőkerészesedésük arányában kerül felosztásra a nemzeti központi bankok között, figyelembe véve a Kormányzótanács 33. cikk (2) bekezdése értelmében hozott határozatát.

(6) Az Európai Központi Bank a Kormányzótanács iránymutatásainak megfelelően végzi a monetáris jövedelem felosztásából származó egyenlegek elszámolását és kiegyenlítését.

(7) A Kormányzótanács megteszi az e cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedéseket.

33. cikk

Az Európai Központi Bank nettó nyereségének és veszteségének felosztása

(1) Az Európai Központi Bank nettó nyeresége a következő sorrendben kerül felosztásra:

a) a nettó nyereség 20 %-át meg nem haladó, a Kormányzótanács által meghatározott összeget az általános tartalékalapba kell átutalni legfeljebb a tőke 100 %-át elérő mértékben;

b) a nettó nyereség maradványát befizetett részesedésük arányában az Európai Központi Bank részvényesei között kell felosztani.

(2) Az Európai Központi Bank által elszenvedett veszteség esetében a hiány az Európai Központi Bank általános tartalékalapja, szükség esetén pedig a Kormányzótanács határozatát követően az adott pénzügyi év monetáris jövedelme terhére jóváírható a nemzeti központi bankok között a 32. cikk (5) bekezdésének megfelelően felosztott összegek arányában és mértékéig.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

34. cikk

Jogi aktusok

(1) Az Alkotmány III-190. cikkének megfelelően az Európai Központi Bank:

a) európai rendeleteket alkot a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmánya 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában, 19. cikke (1) bekezdésében, 22. cikkében és 25. cikke (2) bekezdésében meghatározott feladatok végrehajtásához szükséges mértékben, valamint a 41. cikkben említett európai rendeletekben és határozatokban megállapított esetekben;

b) elfogadja az Alkotmány és ezen alapokmány értelmében a Központi Bankok Európai Rendszerére ruházott feladatok végrehajtásához szükséges európai határozatokat;

c) ajánlásokat tesz és véleményeket fogad el.

(2) Az Európai Központi Bank úgy határozhat, hogy európai határozatait, valamint ajánlásait és véleményeit nyilvánosságra hozza.

(3) A 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a Tanács által meghatározott kereteken belül és feltételek mellett az Európai Központi Bank pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabhat ki azokra a vállalkozásokra, amelyek nem tesznek eleget az európai rendeleteiből és határozataiból fakadó kötelezettségeknek.

35. cikk

Bírósági felülvizsgálat és kapcsolódó kérdések

(1) Az Alkotmányban megállapított esetekben és feltételek mellett az Európai Unió Bírósága felülvizsgálhatja, illetve értelmezheti az Európai Központi Bank aktusait és mulasztásait. Az Európai Központi Bank – az Alkotmányban megállapított esetekben és feltételek mellett – eljárást indíthat.

(2) Az egyrészről az Európai Központi Bank, másrészről annak hitelezői, adósai vagy bármely más személy közötti jogvitákban a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság jár el, kivéve azokat az eseteket, amelyekben az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel.

(3) Az Európai Központi Bank az Alkotmány III-431. cikkében meghatározott felelősségi szabályok hatálya alá tartozik. A nemzeti központi bankok felelősségét saját nemzeti joguk határozza meg.

(4) A Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az Európai Központi Bank által vagy nevében kötött közjogi vagy magánjogi szerződésekben foglalt választottbírósági kikötés alapján határozatot hozzon.

(5) Az Európai Unió Bírósága előtt történő keresetindításról az Európai Központi Bank nevében a Kormányzótanács dönt.

(6) Az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel a nemzeti központi bankoknak az Alkotmányból és az ezen alapokmányból eredő kötelezettségei teljesítésével kapcsolatos jogvitákban. Ha az Európai Központi Bank megítélése szerint valamely nemzeti központi bank az Alkotmányból és az ezen alapokmányból eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette, az ügyről indokolással ellátott véleményt ad, miután az érintett nemzeti központi banknak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére. Ha az érintett nemzeti központi bank az Európai Központi Bank által meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a véleményben foglaltaknak, az Európai Központi Bank az Európai Unió Bíróságához fordulhat.

36. cikk

Személyzet

(1) A Kormányzótanács az Igazgatóság javaslata alapján meghatározza az Európai Központi Bank személyzetének alkalmazási feltételeit.

(2) Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik az Európai Központi Bank és alkalmazottai között felmerülő minden vitás ügyben, az alkalmazási feltételekben megállapított keretek között és feltételek mellett.

37. cikk

Titoktartás

(1) Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok irányító szerveinek és személyzetének tagjai megbízatásuk megszűnését követően sem fedhetnek fel szolgálati titoktartási kötelezettség alá eső információt.

(2) E kötelezettség azon személyekre is vonatkozik, akik hozzáférnek titoktartási kötelezettséget előíró, kötelező erejű uniós jogi aktus hatálya alá tartozó adatokhoz.

38. cikk

Aláírásra jogosultak

Az Európai Központi Bank harmadik személyekkel szemben elnöke vagy Igazgatóságának két tagja útján, vagy az elnök által az Európai Központi Bank nevében aláírásra kellően feljogosított két alkalmazottjának aláírásával vállal jogi kötelezettséget.

39. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az Európai Központi Bankot a tagállamok területén megilletik a feladatai ellátásához szükséges kiváltságok és mentességek az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint.

VIII. FEJEZET

AZ ALAPOKMÁNY MÓDOSÍTÁSA ÉS KIEGÉSZÍTŐ SZABÁLYOK

40. cikk

Egyszerűsített módosítási eljárások

(1) Az Alkotmány III-187. cikke (3) bekezdésének megfelelően ezen alapokmány 5. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése, 17., 18. cikke, 19. cikkének (1) bekezdése, 22., 23., 24., 26. cikke, 32. cikkének (2), (3), (4) és (6) bekezdése, 33. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 36. cikke európai törvénnyel módosítható:

a) a Bizottság javaslata alapján és az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően, vagy

b) az Európai Központi Bank javaslata alapján és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően.

(2) A Tanács az Európai Központi Bank ajánlása alapján és az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, vagy a Bizottság ajánlása alapján és az Európai Parlamenttel és az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően európai határozattal egyhangúlag módosíthatja a 10. cikk (2) bekezdését. Ezek a módosítások csak azt követően léphetnek hatályba, hogy azokat a tagállamok saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően jóváhagyták.

(3) Az Európai Központi Bank e cikk szerinti ajánlásához a Kormányzótanács egyhangú határozata szükséges.

41. cikk

Kiegészítő szabályok

Az Alkotmány III-187. cikke (4) bekezdésének megfelelően a Tanács európai rendeletekben és határozatokban megállapítja az ezen alapokmány 4. cikkében, 5. cikke (4) bekezdésében, 19. cikke (2) bekezdésében, 20. cikkében, 28. cikke (1) bekezdésében, 29. cikke (2) bekezdésében, 30. cikke (4) bekezdésében, valamint 34. cikke (3) bekezdésében említett intézkedéseket. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően vagy

a) a Bizottság javaslata alapján és az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően, vagy

b) az Európai Központi Bank javaslata alapján és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően határoz.

IX. FEJEZET

A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERÉRE VONATKOZÓ ÁTMENETI ÉS EGYÉB RENDELKEZÉSEK

42. cikk

Általános rendelkezések

(1) Az Alkotmány III-197. cikkének (1) bekezdésében említett eltérés azzal a következménnyel jár, hogy az alapokmány következő cikkei nem keletkeztetnek jogokat és kötelezettségeket az érintett tagállamok számára: 3., 6. cikk, 9. cikk (2) bekezdés, 12. cikk (1) bekezdés, 14. cikk (3) bekezdés, 16., 18., 19., 20., 22., 23. cikk, 26. cikk (2) bekezdés, 27., 30., 31., 32., 33., 34., és 50. cikk.

(2) Az Alkotmány III-197. cikke (1) bekezdésében meghatározott eltéréssel rendelkező tagállamok központi bankjai a nemzeti jognak megfelelően megőrzik hatáskörüket a monetáris politika területén.

(3) Az Alkotmány III-197. cikke (2) bekezdése második albekezdésének és ezen alapokmány 3. cikkének, 11. cikke (2) bekezdésének és a 19. cikkének megfelelően „tagállamok” alatt azokat a tagállamokat kell érteni, amelyek pénzneme az euro.

(4) A 9. cikk (2) bekezdésében, a 10. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 12. cikk (1) bekezdésében, a 16., 17., 18., 22., 23., 27., 30., 31., 32. cikkben, a 33. cikk (2) bekezdésében és az 50. cikkben „nemzeti központi bankok” alatt azon tagállamok nemzeti központi bankjait kell érteni, amelyek pénzneme az euro.

(5) A 10. cikk (3) bekezdésében, valamint a 33. cikk (1) bekezdésében „részvényesek” alatt azon tagállamok nemzeti központi bankjait kell érteni, amelyek pénzneme az euro.

(6) A 10. cikk (3) bekezdésében, valamint a 30. cikk (2) bekezdésében az „Európai Központi Bank jegyzett tőkéje” alatt az Európai Központi Banknak az azon tagállamok központi bankjai által jegyzett tőkéjét kell érteni, amelyek pénzneme az euro.

43. cikk

Az Európai Központi Bank átmeneti feladatai

Az Európai Központi Bank átveszi az Európai Monetáris Intézetnek az Alkotmány III-199. cikke (2) bekezdésében említett azon korábbi feladatait, amelyeket – egy vagy több tagállam eltérése következtében – az euro bevezetését követően továbbra is végre kell hajtani.

Az Európai Központi Bank az Alkotmány III-198. cikkében meghatározott eltérések hatályon kívül helyezésére történő felkészüléshez tanácsot ad.

44. cikk

Az Európai Központi Bank Általános Tanácsa

(1) Az Alkotmány III-187. cikke (1) bekezdésének sérelme nélkül az Európai Központi Bank harmadik döntéshozó szerveként létre kell hozni az Általános Tanácsot.

(2) Az Általános Tanács tagjai az Európai Központi Bank elnöke és alelnöke, valamint a nemzeti központi bankok elnökei. Az Igazgatóság többi tagja szavazati jog nélkül részt vehet az Általános Tanács ülésein.

(3) Az Általános Tanács feladatait teljeskörűen a 46. cikk sorolja fel.

45. cikk

Az Általános Tanács működése

(1) Az Európai Központi Bank Általános Tanácsának ülésein az Európai Központi Bank elnöke, vagy távollétében az alelnöke elnököl.

(2) A Tanács elnöke és a Bizottság egy tagja szavazati jog nélkül részt vehet az Általános Tanács ülésein.

(3) Az Általános Tanács üléseit az elnök készíti elő.

(4) A 12. cikk (3) bekezdésétől eltérve, az Általános Tanács maga fogadja el eljárási szabályzatát.

(5) Az Általános Tanács titkárságát az Európai Központi Bank biztosítja.

46. cikk

Az Általános Tanács feladatai

(1) Az Általános Tanács:

a) ellátja a 43. cikkben említett feladatokat,

b) közreműködik a 4. cikkben és a 25. cikk (1) bekezdésében említett tanácsadói feladatok ellátásában.

(2) Az Általános Tanács közreműködik:

a) az 5. cikkben foglaltak szerinti statisztikai adatok gyűjtésében,

b) az Európai Központi Bank jelentéstételi tevékenységében a 15. cikkben foglaltak szerint,

c) a 26. cikk alkalmazásához szükséges szabályok megalkotásában a 26. cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint,

d) a 29. cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedések meghozatalában a 29. cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint,

e) az Európai Központi Bank személyzete alkalmazási feltételeinek megállapításában a 36. cikkben foglaltak szerint.

(3) Az Általános Tanács közreműködik azokban a szükséges előkészületekben, amelyek – az Alkotmány III-198. cikke (3) bekezdésében foglaltak szerint – az eltéréssel rendelkező tagállamok valutái árfolyamának euróhoz viszonyított visszavonhatatlan rögzítését célozzák.

(4) Az Általános Tanácsot az Európai Központi Bank elnöke tájékoztatja a Kormányzótanács határozatairól.

47. cikk

Az Európai Központi Bank tőkéjére vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 29. cikknek megfelelően az Európai Központi Bank tőkéjének jegyzéséhez meghatározott kulcsban valamennyi nemzeti központi bankhoz egy súlyt kell rendelni. A 28. cikk (3) bekezdésétől eltérve, az eltéréssel rendelkező tagállamok központi bankjai az általuk jegyzett tőkét nem fizetik be, kivéve ha az Általános Tanács az Európai Központi Bank jegyzett tőkéjének legalább kétharmadát és a részvényesek legalább felét képviselő többséggel úgy határoz, hogy az általuk jegyzett tőkének egy minimális százalékát be kell fizetni az Európai Központi Bank működési költségeihez történő hozzájárulásként.

48. cikk

Az Európai Központi Bank tőkéjének, általános tartalékainak és céltartalékainak halasztott befizetése

(1) Annak a tagállamnak a központi bankja, amelynek eltérését hatályon kívül helyezték, ugyanolyan mértékben fizeti be az Európai Központi Bank jegyzett tőkéjében meglévő részesedését, mint azon tagállamok központi bankjai, amelyek pénzneme az euro, és az Európai Központi Banknak devizatartalékot megtestesítő eszközöket ad át a 30. cikk (1) bekezdésének megfelelően. Az átadásra kerülő összeget úgy határozzák meg, hogy a 30. cikk (1) bekezdésének megfelelően az Európai Központi Banknak átadott devizatartalékot megtestesítő eszközök folyó árfolyamon vett euro-értékét megszorozzák az érintett nemzeti központi bank által jegyzett részvények számának és a többi nemzeti központi bank által már befizetett részvények számának arányával.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően teljesítendő befizetéseken túlmenően az érintett központi bank köteles hozzájárulni az Európai Központi Bank általános tartalékaihoz, az ezzel egyenértékű céltartalékokhoz, továbbá ahhoz az összeghez, amelyet az eltérés hatályon kívül helyezését megelőző év december 31-e szerinti eredménykimutatás egyenlege alapján az általános tartalékhoz és céltartalékhoz még biztosítani kell. A hozzájárulás összegét úgy határozzák meg, hogy a fentiekben meghatározott és az Európai Központi Bank jóváhagyott mérlegében kimutatott tartalékok összegét megszorozzák az érintett központi bank által jegyzett részvények számának és a többi központi bank által már befizetett részvények számának arányával.

(3) Amikor egy vagy több állam az Unió tagállamává válik, és azok mindenkori nemzeti központi bankjai a Központi Bankok Európai Rendszerének részévé válnak, az Európai Központi Bank jegyzett tőkéje, valamint az Európai Központi Banknak átutalható devizatartalékot megtestesítő eszközök legmagasabb összege automatikusan megemelkedik. A növekedés mértékét úgy kell meghatározni, hogy – a kibővített tőkekulcs határain belül – az ekkor érvényben lévő összegeket megszorozzák azzal a hányadossal, amely a csatlakozó nemzeti központi bankok részesedési súlya és azon nemzeti

központi bankok részesedési súlyának a viszonyát fejezi ki, amelyek már a Központi Bankok Európai Rendszerének tagjai. Minden egyes nemzeti központi banknak a tőkekulcsban való részesedési súlyát a 29. cikk (1) bekezdésében leírtakkal megegyező módon, valamint a 29. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell kiszámítani. A statisztikai adatokhoz használt referencia-időszakok megegyeznek azokkal, amelyeket a részesedési súlyok utolsó, ötéves időszakában, a 29. cikk (3) bekezdése értelmében foganatosított kiigazításokhoz alkalmaztak.

49. cikk

Eltérés a 32. cikktől

(1) Ha a harmadik szakasz kezdetét követően a Kormányzótanács úgy határoz, hogy a 32. cikk alkalmazása lényegesen megváltoztatja a nemzeti központi bankok relatív jövedelmi helyzetét, a 32. cikk alapján felosztásra kerülő jövedelem összegét a harmadik szakasz kezdetét követő első pénzügyi évben 60 %-ot meg nem haladó mértékben, majd minden egyes azt követő pénzügyi évben legalább 12 százalékponttal egységesen csökkenteni kell.

(2) Az (1) bekezdés legfeljebb öt pénzügyi éven keresztül alkalmazható a harmadik szakasz kezdetét követően.

50. cikk

A tagállami pénznemekben denominált bankjegyek cseréje

Az Alkotmány III-198. cikke (3) bekezdésével összhangban az árfolyamok visszavonhatatlan rögzítését követően a Kormányzótanács megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a visszavonhatatlanul rögzített árfolyamú tagállami pénznemben denominált bankjegyeket a nemzeti központi bankok névértéken váltsák át.

51. cikk

Az átmeneti rendelkezések alkalmazhatósága

A 42–47. cikk akkor és addig alkalmazható, ha és ameddig eltéréssel rendelkező tagállamok léteznek.